

»Naša zmaga in naložba v prihodnost je množica ljudi, ki nas podpira.«

David Sipoš

David Sipoš je nekaj posebnega. Pa ne zato, ker ima pri svojih letih še vedno nenavadno veliko domišljije ali ker do potankosti pozna najstniške prigode kulturnih *Pet prijateljev*, temveč zato, ker zna vse to odlično izraziti in predstaviti gledalcu. Od njegovih vidnejših projektov smo najprej spremljali *Minute za Sveto pismo*, v času pogovora z njim pa celotna Slovenija spoznava njegovega *Kresnika*. Gre za zgodbo o mladosti, pogumu in odgovornosti, s katero se je mladi režiser – bivši škofijec – s svojo ekipo predstavil tudi na prestižnem canskem festivalu. Poleg omenjenega gre za prvi slovenski film, ki je bil posnet s pomočjo sredstev, zbranih s pomočjo *Kickstarterja*. Za kaj in za koga gre?

Uroš Kopavnik

[uros.kopavnik@ognjisce.si]

■ David, kaj bi sam označil kot svoj največji uspeh?

Vsekakor si večkrat rečem, da so vsi moji uspehi šele začetek. Tako je bilo tudi z mojim zadnjim projektom – filmom *Kresnik: Ognjeno izročilo*. Filmska pot, ki me spremlja od leta 2006 naprej, me je večkrat presenetila z uspehi, ki se jih sam kdaj nisem niti zavedal. Počnem to, kar kljub vsem napornim dnevom počnem najraje, in zato mi je večkrat že to lahko največji uspeh – preživim še en dan ob stvari, ki si je včasih tako nasprotujoča. Ker pa si konec koncev najlažje zapomnimo življenjska obdobja po naslovih, naj bo ta: *Kresnik*.

■ Kaj je bil pri ustvarjanju

Kresnika največji izziv zate?

Od filma do filma se človek srečuje z novimi izzivi in skoraj nikoli še nisem pravilno predvidel težav, ki me bodo doletele pri naslednjem. Filma *Kresnik* sem se lotil dokaj naivno. Že več let sem si sicer želel ustvariti film, ki bi res lahko pokazal, kaj vse sem sam in moja ekipa sposoben narediti, a treba je bilo počakati kar nekaj časa, da sem prišel do te točke. Kljub temu, da je bil film kar konkreten finančni zalogaj, je največji izziv vedno delo z ljudmi. Na poti do končne ekipe, ki se lahko podpiše pod film in celoten projekt, sem moral veliko sodelavcev tudi izpustiti iz rok. Na koncu vidiš, da je bilo tako tudi prav, a po poti sem si večkrat belil glavo – le zakaj sem izgubil še tega? A brez izgub tudi nagrad ni.

■ Od kod sploh ideja, da posnameš film?

Pred dvema letoma sva se s prijateljem in skladateljem Timom Žibratom nahajala na filmskem festivalu v Cannesu in tam spoznala zanimivega režiserja iz New Yorka. Ta nama je razložil, kako je svojih dvajset tisočakov vložil v igrani film in si tako ustvaril dobro referenco za naprej. Sicer je ta misel v meni kar nekaj časa ostala le kot misel, a po iskanju scenaristke v Los Angelesu januarja lani sva s Timom ugotovila, da je prišel pravi čas, da iz te spodbude vseeno nekaj nastane. Spoznala sva Brandie Coonis – koscenaristko z Jernejem Kastelcem, scenaristom *Kresnika* – in tako se je kolesje filma začelo vrteti. Seveda z veliko preprekami, a leto in pol za tem film končno lahko prikazujemo na velikih in malih zaslonih.

■ Kaj pa sama vsebina *Kresnika*, kako je prišlo do nje?

Kresnik vsaj v slovenskem svetu s tematiko kar malce izstopa. Lotili smo se fantazijskega žanra, za vsebinsko osnovo pa smo vzeli pripovedi, povezane s slovansko mitologijo. Čisto na začetku sem si želel ustvariti film, ki bi na platna pripeljal tisto poletje iz knjig *Pet prijateljev*, ki sem jih kot otrok kar požiral. Mimogrede, vedno so mi bili najbolj všeč začetki – še pred dogodivščinami s tihotapci; tisto poletje, pikniki in mirne počitnice. Kmalu za *Petimi prijatelji* sem postal velik prijatelj še Harryju Potterju in tako se je rodila želja združiti to dvoje – poletne počitnice in kanček čarobnega. Zgodba je tako začejala dobivati

podobo. Slovansko mitologijo smo imeli že dalj časa v mislih, saj smo konec koncev odrasli s kakšno pripovedko iz le-te, in tako se je rodil *Kresnik*.

■ Kako pa je bilo s stroški? Kako poteka zbiranje sredstev preko *Kickstarterja*?

Veliki filmi, ki jih po navadi gledamo v kinih, postanejo v Hollywoodu podjetja zase. In vsako podjetje mora biti tudi dobro vodeno, da na koncu pokaže rezultat. Film *Kresnik* je bil tudi zame neke vrste podjetje. To podjetje se bo šele začelo dobro razvijati, a približne smernice z njim si že črtam. Vsekakor v smer, da je ta film investicija v nekaj večjega, daljšega in še bolj obširnega, ker pri filmu cilja predvsem na mednarodno publiko. Sicer si zaradi ljubezni do filma tega večkrat ne razlagaš tako, a realnost je ta, da brez drznosti in investicije človek nikamor ne pride. Na srečo sem še vedno *mlad in neumen* in se mi pri takšnih podvigih ni bati večjih posledic, a vsekakor sem moral zadnje leto in pol marsičemu reči ne in dati prednost tej naložbi.

Ko se je film lansko zimo začel, si še nisem predstavljal, koliko bom vanj vložil, a sedaj mi je tudi tukaj dal pošteno lekcijo in me izučil, da te stvari niso več poceni. V zadnji fazi filma sem

se obrnil še na pomoč ljudi – za Slovenijo prvič preko spletne platforme *Kickstarter*, kjer mnogi kreativni projekti iščejo podporo z množičnim financiranjem. V mesecu dni, še preden je film kdor koli videl, nas je podprlo več kot 250 ljudi s celega sveta ter tako pomagalo zbrati več kot 10.000 dolarjev, kar je v tej fazi filma prišlo zelo prav za post-produkcijo in distribucijo. Seveda je film stal veliko več, a tudi množica ljudi, ki nas sedaj podpira in nas bo s svojo besedo podpirala še naprej, je velika zmaga in naložba za prihodnost.

■ Vem, da rad potuješ po svetu in pri tem delaš izvrstne fotografije. Kje ti je bilo najlepše in zakaj?

Vedno bolj sicer opažam, da je potovanje zaradi pomanjkanja časa še največja investicija, ki mi v zadnjem času malce polzi iz rok, a ko lahko, le odpotujem tudi kaj dlje kot do Brezovice. Takrat so mi najlepše gore in gozdovi ter njihova veličina. Še zdaj mi ne gre iz glave potovanje skozi 23 zveznih držav Amerike, kamor sva se z bratom odpravila leta 2010, ter občudovanje sekvoj, ki so rastle v Kaliforniji. Tisočletja, zapisana v preprosti rastlini. Veličastno.

■ Kdaj si nazadnje (ponovno) prebral *Pet prijateljev*? ☺

To poletje spet prihajajo na spored, tako da če rečem danes, bo jutri to že včeraj. Počitnice po *Kresniku* si vsekakor zaslužijo kakšen piknik na kmetiji Kirrin.

Zakaj, misliš, si pri svojem umetniškem delu uspešen, učinkovit?

Pri vsakem mojem projektu, tudi pri zadnjem, zberem ekipo odličnih sodelavcev. Hkrati se od začetka do konca projekta učim in veliko naučim tako v produkciji kot pri šamem sodelovanju z ljudmi. Seveda je bila pot nastanka filma velik izziv prav zaradi manjšega proračuna, kot si ga takšni projekti v profesionalnem filmskem svetu zaslužijo. Veliko ljudi je zato moralo sodelovati zastonj oz. z upanjem, da jim bo sodelovanje prineslo reference, ki jim bodo služile v prihodnosti

259
backers
\$10,023
pledged of \$1,000 goal
0